

F. t. l. vedr. vejlove.

Bestemmelserne i § 29, stk. 2 og 3, må forstås således, at de omfatter krav, som vejmyndigheden kan stille til udstykkeren for at bringe vejforholdene i orden. De kan vedrøre såvel den ejendom, der udstykkes, som tilgrænsende og omliggende ejendomme, selvsagt under forudsætning af, at den udstykkende ejendom skal have adgang til disse veje. Sådanne krav må principielt opfyldes af udstykkeren og på dennes bekostning, og dermed betragtes som et vejudlæg foretaget efter § 23, stk. 1, med anvendelse af proceduren i § 31, og kan dermed heller ikke medføre, at vejmyndigheden skal overtage arealet. Hvis udstykkeren ikke kan opfylde betingelserne, og vejmyndigheden finder, at sagen bør fremmes, vil udlægget kunne ske ved udlæg efter § 23, stk. 2 og 3, med den i denne forbindelse gældende procedure, § 31 eller § 33, stk. 2, nr. 7, og med mulighed for overtagelse af arealet.

Se også bemærkningerne til nr. 17.

Til nr. 15.

De opregnede udlægsmuligheder efter bygge-loven er ikke udtømmende. Da det ikke forekommer rimeligt, at vejmyndigheden skal være afskåret fra at kræve alle udlagte private fællesveje anlagt, foreslås bestemmelsen ændret ved henvisning til udtrykket »udlagt privat fællesvej«, der er nærmere defineret i § 3.

Der har hidtil været nogen uklarhed om, hvilke regler der gælder i forbindelse med gennemførelsen af et vejanlæg efter påbud fra vejmyndighederne. I overensstemmelse med, hvad der har været antaget i praksis, foreslås det præciseret, at den almindelige procedure i lovens kap. 10 om istandsættelse og vedligeholdelse af private fællesveje skal finde anvendelse.

Til nr. 16.

Bestemmelsernes nuværende formulering giver det indtryk, at en lodsejer i alle tilfælde er forpligtet til at afstå areal til anlæg af private fællesveje, der er udlagt ved byplanvedtægt eller lokalplan inden for en bredde af 18 m, eventuelt 20 m, uden erstatning. Dette har ikke været hensigten, hvilket bl. a. fremgår af bemærkninger til det i 1971/72 fremsatte forslag til lov om private fællesveje, se Folketingstidende 1971/72, tillæg A.1., sp. 381 f.n., samt vejlovsudvalgets forslag til lov om private fællesveje, betænkningen Private fællesvej og Vejbidrag nr. 367, 1964, side 73. Hertil kommer, at den gældende formulering opfattet som anført næppe er i overensstemmelse med ekspropriationsbestemmelsen i grundlovens § 73.

Se også bemærkningerne til nr. 17 og nr. 18.

Til nr. 17.

§ 40, stk. 3, er ændret på tre punkter.

Som en konsekvens af ændringen under pkt. 13 og 14 er henvisningen til § 29 slettet. I forbindelse med ændringen under pkt. 16 er det nu præciseret, at der kan blive tale om erstatning, også hvor en vej, der er udlagt ved lokalplan eller byplanvedtægt, kræves anlagt over tredjemands ejendom. Og endelig er henvisningen til § 30, stk. 2, slettet som overflødig, idet et byggeliniepålæg ikke i sig selv medfører afståelse af areal, bortset fra den overtagelsessituation, der er beskrevet i § 37.

Til nr. 18.

I forbindelse med ændringen under nr. 16 og 17 foreslås det udtrykkelig præciseret, at der i erstatningen kan ske afkortning for eventuelle fordele ved det pågældende vejanlæg. En sådan fordel opnås specielt i tilfælde, hvor et vejanlæg er gennemført ved byplanvedtægt eller lokalplan, men hvor ejeren af en ejendom f. eks. i forbindelse med en udstykning selv måtte have foretaget vejudlægget efter § 23, stk. 1, såfremt der ikke havde foreligget nogen byplanvedtægt eller lokalplan. En sådan fordel vil endvidere foreligge i tilfælde, hvor vejanlægget – uanset efter hvilke regler udlægget er gennemført – mere eller mindre må anses for en forudsætning for en naturlig udnyttelse af ejendommen.

Denne bestemmelse svarer til bestemmelsen i lov om offentlige veje § 51, stk. 2, om ekspropriationserstatninger og er i overensstemmelse med praksis.

Til nr. 19.

Ændringen er en konsekvens af ændringen i § 2, pkt. 28 og 30.

Til nr. 20.

Ændringen er en rettelse af en fejl i lovtæksten.

Til nr. 21.

Ændringen gennemføres med henblik på at give bestemmelsen samme formulering som den tilsvarende bestemmelse i lovens § 47 om hegn, beplantning m. v., for på denne måde at gøre loven lettere at forstå og dermed at administrere.

Til nr. 22.

Ændringen er en konsekvens af, at bestemmelserne om vejvedtægt udgår, jfr. § 2, pkt. 4.

Til nr. 23 og 31.

Ændringen er et ønske fra boligministeriet, der